

A magyar orvostudományi könyvtárügy és információ harmadik évtizede

A 600 példányban, sokszorosításban megjelent jubileumi kötet első beszámolója — *dr. Székely Sándor* tollából — az *Országos Orvostudományi Könyvtár és Dokumentációs Központ* harmadik évtizedét tekinti át, kiemelten vizsgálva az intézmény tájékoztató tevékenységét, munkáját a hazai szakmai információs rendszerben és a KGST-országok MED-INFORM-rendszerében. A cikk különösen értenye, hogy közli az OOKDK kiadványainak jegyzékét: a periodikáikét, a könyvtárosok napi munkáját, képzését és továbbképzését segítő kiadványokét (!), valamint a MEDINFORM-anyagokét.

Dr. Benda Mária a magyar orvostudományi könyvtári hálózat tízéves fejlődését, jelenlegi állapotát elemző írásában arra keres választ, hogyan válhatnak az orvosi könyvtárak információs intézményekké. *Szilágyiné Csécs Mária* orvostudományi tájékoztatási rendszerünk mai helyzetét vizsgálva elméleti-módszertani vezérfonalat kínál a holnap tájékoztatási rendszerének kialakításához.

További fontos adatokkal szolgál a jelen helyes értékeléséhez *Bürné dr. Pollák Zsuzsanna*, aki az OOKDK 1968 és 1978 közötti dokumentációs szolgáltatásainak tartalmi elemzését végzi el, és *Kominka László*, aki a hazai orvosi szakfolyóirat-ellátottság alakulását vizsgálja. (Kominka megállapítása — „az orvosi szakkönyvtári hálózat folyóirat-ellátottsága nem kielégítő” — azért is időszerű, mert tudomásunk szerint több egészségügyi intézmény — takarékosági okokból — az idén lényegesen csökkentette jövő évi folyóiratrendelését.)

Kristóf Lajosné az orvosi szakkönyvtárosképzésről írt cikkét olvasva mélységesen megértjük, hogy ez az írás végül is „rekviem” lett a megszűnéséig az orvosi szakkönyvtárosképzés gerincét alkotó 5 féléves középfokú szakkönyvtáros tanfolyam emlékére. Reméljük, hogy a tervezett könyvtárkezelői tanfolyamok megindulásáig minél kevesebb „üres” tanév telik el.

Az OOKDK kutatásnyilvántartási csoportjának munkájáról közöl beszámolót *Könczölné Gődény Eszter*. A K + F (kutatás + fejlesztés) témák nyilvántartását természetesen sokféle és különböző szintű társadalmi szükséglet hívta életre. A nyilvántartásban rejlő tájékoztatói lehetőségek — könyvtári, könyvtá-

rosi szempontból — azonban még nem „tudatosultak” kellőképpen. Nem lenne felesleges az orvosi könyvtárosok körében végzett propaganda...

A kötet jóvoltából megismerkedhetünk három orvosegyetemünk könyvtárával. A *Semmelweis Orvostudományi Egyetem Központi Könyvtárának* másfél évszázados történetéről írt vázlatot *Vilmon Gyuláné*, a pécsi könyvtár elmúlt tíz évéről *Rúzsásné dr. Faluhelyi Vera*. A szegedi orvosegyetem központi könyvtár hálózati munkáját *dr. Zallár Andor* ismerteti. (Örömmel olvastuk, hogy a Pécsi Orvostudományi Egyetem könyvtára — az 1976. évi könyvtári törvényt követően — közművelődési könyvtári részleget létesített!)

A jubileumi kiadvány zárórészében négy vidéki kórház szakkönyvtárának vezetője számol be tapasztalatairól. Az írások szerencsésen kiegészítik egymást, mivel a szakkönyvtári (szakkönyvtárosi) munka egy-egy területével foglalkoznak: a szakirodalmi ellátottsággal *Vörös Lászlóné*, az irodalomkutatás és a témafigyelés lehetőségeivel *dr. Tóth Sándorné*, a hálózati együttműködés kérdéseivel *Magyar Miklósné*, illetve *Mátyus Lászlóné*.

Az ismertetett kötet jó példa arra, hogy a közreadó sikerrel hasznosítja az évforduló adta lehetőséget tartalmas publikáció létrehozására. E könyv segítséget nyújt az orvosi könyvtárosoknak helyzetük és feladataik felmérésében, mindennapi munkájuk hatékonyságának javításában — és színvonalas kiadvány megtervezéséhez, szerkesztéséhez szolgálhat például minden, jubileumra készülő intézménynek, szervezetnek. (Szerk.: *Székely Sándor*. 1979. OOKDK. 259 l.)

Walter Béla

